

Bill Gates hedder altså ikke Bill Gates for ingenting

*Samtaler med Flemming Mouritsen i perioden 2008 til 2012
ved Herdis Toft og Karin Esmann Knudsen*

Hvad er din holdning til mediekulturen – i forhold til det børnekulturelle og folkloristiske?

– Noget af det, Carsten (Jessen, red.) og jeg jo har diskuteret på de lange veje fra Aarhus til Odense, ikke, det er blandt andet de der ting. Det var virkelig produktivt, vi var jo sure på hinanden tit, når vi stod ud af bilen.

Der er ligesom to ting, jeg reagerer på. Den ene ligger i det æstetiske. Altså hvorfor fanden er I ikke gået ned i de lag og har fået fat på, hvad de her spil er for nogen, fået dem beskrevet og analyseret, ned i også det æstetiske. For det viser sig jo, at der er nogle spil, der slår igennem, der er nogen der er gode, der er også nogen der er ad helvede til. Der er forskelle i det her. Nå, det er den ene dimension. Det er det der med ungerne brug. Faktisk skrev jeg en artikel i 1982 eller sådan noget *Sådan set ligner det hverdagslivet*. Den er jo faktisk tidligere end den i BUKS.

Selv om Carsten har gjort nar af, hvor forældet mit synspunkt var, så holder min pointe dér nok stadigvæk. Ungernes måde at tage det i brug på viser, hvor stærkt et medie den her legekultur er. For det har jeg det virkelig med. At her har vi noget af det, vi kan sætte op i forhold til verden. Det ligger i den ritualisering, vi laver af vores liv nu på mange ledder og kanter. Suttetræt er ét eksempel på det. Hvor der er noget at stille op med verden. Vi har et medie, hvor vi kan stille noget andet op med

verden. Det ligger i vores hverdagskultur, det ligger i sådan noget som legekulturen på en særlig arena. Den kan indoptage de her medier og omgøre dem til noget andet. Det viser sig jo også, at der ligger en enorm innovation i forhold til sådan noget som mobiltelefoner. De havde ikke været det, de var, hvis ikke ungerne havde taget dem til sig på den måde, som de har gjort, det havde de sgu ikke. Karsten Tuft har sat det på spidsen, forholdet mellem folkekultur og lad os sige, officiel finkultur, og stillet det der spørgsmålstejn. Vi har haft kampen mellem på den ene side massekultur og trivialkultur og folkekultur, og så på den anden side finkulturen op gennem det tyvende århundrede. Hvem vandt? Ja, det gjorde folkekulturen. Og det mener jeg faktisk, han har ret i. Men det han så ikke har med, og som Carsten Jessen også overser, det er, at de her medier ikke i den forstand er neutrale. Bill Gates hedder altså ikke Bill Gates for ingenting. During the gates. Det er middelalderligt, det copyright- og toldsystem, der ligger der, og der ligger nogle enorme magtforhold gemt i det her. Der har jeg haft det med hele vejen igennem, at det var et spørgsmål om at få regenereret en kritik på nogle lidt andre præmisser end den gamle påvirknings- og effekttænkning, men få regenereret, lad os sige, struktur- eller systemkritikken af de her ting, altså sagt på marxistisk, at produktionsmidlerne er noget mere potentielle end produktionsforholdene tillader.

